

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת נח		
פרשת בראשית - נח		
מתוק מדבש	וילנא	יום
תרפז	נז ע"ב	ראשון
תרצג	נח ע"א	שני
תרחצ	נח ע"ב	שלישי
תשד	נט ע"א	רביעי
א	נט ע"ב	חמישי
ז	ס ע"א	שישי
יב	ס ע"ב	שבת

פרשת בראשית תשפ"א

עלון מס' 103

יו"ל בעזרהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

המקרא נאמר בלשון תרגום כדי שלא יקנאו המלאכים באדם

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, הָאִי קָרָא אֵית לְאַסְתְּפְּלָא בֵּיהּ, דְּכָל מָאן דְּאָמַר אֵית אֱלֹהָא אַחְרָא, אֲשַׁתְּצֵי מַעְלָמִין, כְּמָה דְּאֲתַמַּר (ירמיה י"א) כְּדָנָא תֵּאמְרוּן לְהוּם, אֱלֹהֵיָא דֵי שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבָדוּ, יֵאבְדוּ מֵאַרְעָא וּמִן תְּחֻת שְׁמַיָּא אֱלֹהֵי, בְּגִין דְּלִית אֱלֹהָא אַחְרָא, בַּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי, וְהָאִי (דף ט ע"ב) קָרָא אֵיהוּ תְּרַגּוּם, בַּר מְמַלְה דְּסוּף קָרָא, אִי תִימָא בְּגִין דְּמִלְאכִין קְדִישִׁין לָא נִזְקְקִין לְתְּרַגּוּם וְלָא אֲשַׁתְּמוּדְעִין בֵּיהּ, מְלָה דָא יָאוּת הִיא לְמִימַר בְּלִישְׁנָא קְדִישָׁא, בְּגִין דִּישְׁמַעוֹן מִלְאכִין קְדִישִׁין וְיִהוּן נִזְקְקִין לְאוּדְאָה עַל דָּא, אֱלָא וְדָאִי בְּגִין כְּף פְּתִיב תְּרַגּוּם, דְּלָא נִזְקְקִין בֵּיהּ מִלְאכִין קְדִישִׁין, וְלָא יִקְנָאוּן בְּבַר נֶשׁ

מתוק מדבש

שהיא מלת "אלה", אי תימא בגין דמלאכין קדישין לא נזקקין לתרגום ולא אשתמודעין ביה אם תאמר לכך פסוק זה נאמר בלשון תרגום לפי שמלאכים הקדושים אין נזקקים לתרגום, ולא רוצים לדעת אותו, (ור"ל כי כששומעים מי שמדבר בלשון תרגום מאוס הוא צענייהם, ואינם רוצים לשמוע, אצל אס ירנו לשמוע הם מצנינים, כי הלל רבי שמעון היה מדבר בלשון תרגום, ומלאכים היו צאים לשמוע, והטעם שרבי שמעון דיבר בלשון תרגום, הוא כדי להכניע את הקליפות בלשונם), ושואל, אם כן מלה דא יאות היא למימר בלישנא קדישא את הפסוק הזה "כדנא תאמרון להום וגו'" היה ראוי לומר בלשון קודש, בגין דישמעון מלאכין קדישין ויהוון נזקקין לאודאה על דא כדי שישמעו אותו מלאכים הקדושים ויהיו נזקקים להודות על זה, שאלוה שלא עשה שמים וארץ יאבד, ומשיב אלא ודאי בגין כף פתיב תרגום דלא נזקקין ביה מלאכין קדישין אלא ודאי לכן כתיב תרגום שלא נזקקים לו מלאכים הקדושים, ולא יקנאון בבר נש לאבאשא ליה וכדי שלא יקנאו באדם להרע לו, ור"ל שלא יקטרגו עליו על עונותיו, בגין דבהאי קרא בכללא אנון מלאכין קדישין לפי שבפסוק זה גם המלאכים הקדושים הם בכלל,

המקרא נאמר בלשון תרגום כדי שלא יקנאו המלאכים באדם

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׁכָתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, הִנֵּה הָאִי קָרָא אֵית לְאַסְתְּפְּלָא בֵּיהּ פְּסוּק זֶה כָּל אָדָם צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ, וּלְדַעַת שֶׁהָאֱלֹהִים בְּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, דְּכָל מָאן דְּאָמַר אֵית אֱלֹהָא אַחְרָא, אֲשַׁתְּצֵי מַעְלָמִין שְׁכָל מִי שְׁאוּמַר שִׁישׁ אַל אַחַר, יִהְיֶה נִכְרַת מִן הָעוֹלָם, כְּמָה דְּאֲתַמַּר כְּמוֹ שְׁנֵאמַר בְּדִנְהָ תֵּאמְרוּן לְהוּם (כך הוא נפסוק לפנינו) פִּירוּשׁוֹ, כִּי יִרְמִיֶהוּ הַנְּבִיא אִמַּר לְיִשְׂרָאֵל שְׁבַגּוּלָה, שִׁיאֲמָרוּ לְהַאֲוִמוֹת הָעוֹבְדִים לְצַבָּא הַשָּׁמַיִם בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם, אֱלֹהֵיָא דֵי שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבָדוּ אֱלֹהִים אֱלֹהִים וְהֵם לָא בְּרָאוּ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, יֵאבְדוּ מֵאַרְעָא וּמִן תְּחֻת שְׁמַיָּא אֱלֹהֵי הֵם יִהְיוּ נֹאבְדִים מִן הָאָרֶץ וּמִן תְּחֻת הַשָּׁמַיִם הָאֱלֹהֵי שְׁבַרָא הַקְּבִיָּה, וּמִפְּרֵשׁ בְּסוּף הַמֵּאמַר, שְׁעֲלִיהֶם נֵאמַר וְהָאָרֶץ הִתְהַוְתָּה וּבָהוּ, בְּגִין דְּלִית אֱלֹהָא אַחְרָא בַּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי כִּי אֵין אֱלוֹהֵי אַחַר רַק הַקְּבִיָּה לְבָדוּ, וְהָאִי (דף ט ע"ב) קָרָא אֵיהוּ תְּרַגּוּם, בַּר מְמַלְה דְּסוּף קָרָא פְּסוּק זֶה הוּא לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, חוּץ מִהַמְלָה שֶׁל סוּף הַפְּסוּק,

לְאַבְאָשָׁא לִיה, בְּגִין דְּבַהֲאֵי קָרָא בְּכֻלָּא אַנּוּן מְלֻאכִין קְדִישִׁין, דְּהָא אַנּוּן אֱלֹהִים אַקְרוּן, וּבְכֻלָּא דְּאֱלֹהִים הוּו, וְאַנּוּן לָא עֲבָדוּ שְׁמַיָּא וְאַרְקָא.

וְאַרְקָא, וְאַרְעָא מְבַעֵי לִיה, אֲלֵא בְּגִין דְּאַרְקָא אִיהִי חֲדָא מְאַנּוּן שְׁבַע אַרְעִין דְּלִתְתָּא, וּבַהֲהוּא אֲתֵר אִית בְּנֵי בְּנוֹי דְּקִין, לְבַתֵּר דְּאַתְתֵּרֵךְ מְעַל אֲפִי אַרְעָא נְחִית לְתַמְן, וְעֵבִיד תּוּלְדוֹת, וְאַשְׁתַּבֵּשׁ תַּמְן, דְּלָא יָדַע פְּלוֹם, וְאִיהוּ אַרְעָא כְּפִילָא, דְּאַתְתַּפֵּל מַחְשׁוּכָא וְנַהוּרָא, וְאִית תַּמְן תְּרִין מְמַנָּן שְׁלִיטִין, דִּי שְׁלִטִין דָּא בְּחֻשׁוּכָא, וְדָא בְּנַהוּרָא, וְתַמְן קְטְרוּגָא דָּא בְּדָא, וְשַׁעְתָּא דְּנַחֲתִית לְתַמְן קִין, אֲשַׁתְּתַּפּוּ דָּא בְּדָא וְאַשְׁתַּלְיִמוּ פְּחָדָא, וְכֻלָּא חֲזִי דְּאַנּוּן תּוּלְדוֹת דְּקִין, וְעַל דָּא אַנּוּן בְּתֵרִין רְאשֵׁין בְּתֵרִין חִיוּן, בְּר דְּכַד הֵהוּא נַהוּרָא שְׁלִיט, נְצַח דִּילִיָּה וְנְצַח עַל אַחְרָא, וְעַל דָּא אֲתַפְּלִילוּ דִּי בְּחֻשׁוּכָא בְּנַהוּרָא וְהוּו חַד, אַנּוּן תְּרִין מְמַנָּן עֲפִרִירָא וְקִסְטִימוּ״ן, וְדִיוקְנָא דְּלֵהוּן פְּדִיוקְנָא דְּמְלֻאכִין קְדִישִׁין בְּשִׁית גְּדַפִּין, חַד דִּיוקְנִיָּה פְּתוּרָא, וְחַד דִּיוקְנִיָּה פְּנַשְׂרָא, וְכַד מִתְחַבְּרָן אֲתַעֲבִידוּ דִּיוקְנָא דְּאָדָם.

מתוק מדבש

שם, אחד שולט בחשך ואחד באור, ותמן קטרוגא דא בְּדָא ושם הם מריבים תמיד זה עם זה, כי הם שני הפכיים ואין להם יחוד, ושעתא דנחית לתמן קין ובשעה שקין ירד לשם, אשתתפו דא בְּדָא וְאַשְׁתַּלְיִמוּ פְּחָדָא נשתתפו זה בזה ונשלמו יחד לפי שנתגבר הממונה על החשך. וְכֻלָּא חֲזִי דְּאַנּוּן תּוּלְדוֹת דְּקִין והכל רואים שהם תולדות קין, ור"ל אלמלי ניתנה רשות לעין לראות ולהשכל להבין, אז היו כל הרואים את בני בניו של קין מכירים כי הם מזרעו של קין, ועל דא אַנּוּן בְּתֵרִין רְאשֵׁין, בְּתֵרִין חִיוּן ועל כן הם משונים מאד בשני ראשים, כמו שתי חיות הממונים שם, שצורת האחד כשור, וצורת השני כנשר כדלקמן, בְּר דְּכַד הֵהוּא נַהוּרָא שְׁלִיט חוץ מעת שהממונה על האור שולט, נְצַח דִּילִיָּה וְנְצַח עַל אַחְרָא אז הוא נוצח ומכניע את הכחות שלו, ונוצח את כחות של הממונה על החשך, ועל דא אֲתַפְּלִילוּ דִּי בְּחֻשׁוּכָא בְּנַהוּרָא וְהוּו חַד ועל כן נכללו שני הממונים של החשך ושל האור ונעשו אחד, ואמר אַנּוּן תְּרִין מְמַנָּן אלו השני ממונים, נקראים עֲפִרִירָא וְקִסְטִימוּ״ן, וְדִיוקְנָא דְּלֵהוּן פְּדִיוקְנָא דְּמְלֻאכִין קְדִישִׁין בְּשִׁית גְּדַפִּין וצורתם כצורת המלאכים הקדושים, בזה שיש להם שש כנפים, אבל צורת פניהם חַד דִּיוקְנִיָּה פְּתוּרָא אחד צורתו כשור, וְחַד דִּיוקְנִיָּה פְּנַשְׂרָא ואחד צורתו כנשר, וכד מִתְחַבְּרָן וכשמתחברים ומתיחדים בעת שמתגבר הממונה על האור, אֲתַעֲבִידוּ דִּיוקְנָא דְּאָדָם אז הם נעשים בצורת אדם, ור"ל הם כקוף בפני בני אדם.

(הקדמת הזוהר דף ט, ע"א-ע"ב ובביאורינו כרך א עמ' קכ-קכג)

דְּהָא אַנּוּן אֱלֹהִים אַקְרוּן, וּבְכֻלָּא דְּאֱלֹהִים הוּו, וְאַנּוּן לָא עֲבָדוּ שְׁמַיָּא וְאַרְקָא כי גם המלאכים נקראים אלהים, והם בכלל שם אלהים, והם לא עשו את השמים והארץ, אם כן מה שכתוב יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה, נאמר גם עליהם, לכן כתיב בלשון תרגום שלא יבינו זאת ולא יקטרגו עלינו. (מפרשים).

ושואל מה שכתוב וְאַרְקָא, וְאַרְעָא מְבַעֵי לִיה כי כן הוא תרגומו של מלת ארץ "ארעא", ומשיב אֲלֵא בְּגִין דְּאַרְקָא אִיהִי חֲדָא מְאַנּוּן שְׁבַע אַרְעִין דְּלִתְתָּא אלא לפי שארקא הוא אחד מאותם השבע ארצות שלמטה, שכל הנפשות הנכרות נדונות שם, ונבראו אלו השבע ארצות לגלגל ולהעניש בהם את הרשעים כדי לתקנם, וּבַהֲהוּא אֲתֵר אִית בְּנֵי בְּנוֹי דְּקִין ובאותו המקום יש בני בניו של קין, לְבַתֵּר דְּאַתְתֵּרֵךְ מְעַל אֲפִי אַרְעָא כי אחר שנתגרש קין עם תאומתו מעל פני הארץ, כמ"ש (נלאשית ד יד) הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה, נחית לתמן ירד שם לארקא, וְעֵבִיד תּוּלְדוֹת והוליד שם בנים, וְאַשְׁתַּבֵּשׁ תַּמְן ושם סר ממנו המדע והשכל, ונעשה כאחת הרוחות שבארקא, דְּלָא יָדַע פְּלוֹם שלא ידע עוד מעניני העולם העליון הזה שנתגרש ממנו, ונשכח ממנו לגמרי כאילו לא היה כאן כלל. וְאִיהוּ אַרְעָא כְּפִילָא וארקא היא ארץ כפולה, דְּאַתְתַּפֵּל מַחְשׁוּכָא וְנַהוּרָא לפי שנכפל מחשך ואור, כי שניהם משמשים שם יחד ביום ובלילה, וְאִית תַּמְן תְּרִין מְמַנָּן שְׁלִיטִין דִּי שְׁלִטִין דָּא בְּחֻשׁוּכָא וְדָא בְּנַהוּרָא ויש שם שני ממונים השולטים

העוסק בתורה בכל יום כדי לזכך את חומרו יזכה לעולם הבא

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (תהלים לא ב) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירְאֶיךָ פְּעֻלַּת לַחֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם, תָּא חֲזִי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא לְבַר נֶשׁ בְּעֵלְמָא, וְאַתְקִין לִיהַ לְמַהוּי שְׁלִים בְּפוֹלְחָנִיה וּלְאַתְתְּקִנָּא אֲרַחֲוִי, בְּגִין דִּיזְפִי לְנַהוּרָא עֲלָאָה דְגִנְיִז קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצַדִּיקֵיָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה סד ד) עֵינן לֹא רְאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכְּהָ לוֹ.

וּבְמָה (ס"א זכי בר נש) יְזַפִּי לִיהַ לְבַר נֶשׁ לְהַהוּא נַהוּרָא, בְּאוּרֵיָתָא, דְכָל מַאן דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵיָתָא בְּכָל יוֹמָא, יְזַפִּי לְמַהוּי לִיהַ חוֹלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְיִתְחַשֵּׁב לִיהַ כְּאֵלוֹ בְּאַנִּי עֲלָמִין, דְהָא בְּאוּרֵיָתָא אֲתַבְּנִי עֲלָמָא וְאַשְׁתַּכְּלַל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ג י) יְהו"ה בְּחַכְמָה יִסַּד אָרֶץ פּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, וּכְתִיב (שם ח ל) וְאַהֲיָה אֲצִלוֹ אֲמוֹן, וְאַהֲיָה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם, וְכָל דְאַשְׁתַּדַּל בְּהַ שְׁכָלִיל עֲלָמִין וְקִיָּים לִיהַ.

מתוק מדבש

רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירְאֶיךָ, פְּעֻלַּת לַחֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם וּמַקְדִּים וְאִמַר תָּא חֲזִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא לְבַר נֶשׁ בְּעֵלְמָא וְאַתְקִין לִיהַ לְמַהוּי שְׁלִים בְּפוֹלְחָנִיה וּלְאַתְתְּקִנָּא אֲרַחֲוִי הַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם וְתִיקֵן אוֹתוֹ לְהִיּוֹת רַאוּי לְהַשְׁלִים עֲבוּדָתוֹ וּלְתַקֵּן אֶת דְּרַכּוּיֹ, רַצְהָ לֹמַר עַל יְדֵי שְׁבַרְאוּ שִׁיחִיהָ בַעַל בַּחִירָה וְרַצוֹן עַל יְדֵי זֶה הוּא יִכּוֹל לְהַשְׁלִים עֲבוּדָתוֹ בְּעוֹלָם, בְּגִין דִּיזְפִי לְנַהוּרָא עֲלָאָה דְגִנְיִז קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצַדִּיקֵיָא וְתַכְלִית בְּרִיאָתוֹ הִיתָה כְּדִי שִׁיזַכֵּה לְאוּרֵי הַעֲלִיּוֹן שְׁגַנּוּ הַקְב"ה לְהַצְדִּיקִים, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר עֵינן לֹא רְאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכְּהָ לוֹ שׁוּם עֵינן אֲפִילוֹ שֶׁל נְבִיא לֹא רִאתָה זֹלַת הַקְב"ה מַה שִׁיעֲשֶׂה לְצַדִּיק הַמַּחֲכָה לְאוּרוֹ.

וּבְמָה יְזַפִּי לִיהַ לְבַר נֶשׁ לְהַהוּא נַהוּרָא וְעַל יְדֵי מַה יִזַּכֵּה הָאָדָם לְזֶה הָאוּר, וְאִמַר בְּאוּרֵיָתָא עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת אוּר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (משלי ו כג) כִּי נִרְמָז מִצּוּהָ וְתוֹרָה אוּר, דְכָל מַאן דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵיָתָא בְּכָל יוֹמָא יְזַפִּי לְמַהוּי לִיהַ חוֹלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי כִּי כָל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם כְּדִי לְזַכֵּךְ אֶת חוּמְרוֹ, יִזַּכֵּה לְהִיּוֹת לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, וְיִתְחַשֵּׁב לִיהַ כְּאֵלוֹ בְּאַנִּי עֲלָמִין וְיִהְיֶה נַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ בְּנֵה עוֹלְמוֹת, דְהָא בְּאוּרֵיָתָא אֲתַבְּנִי עֲלָמָא וְאַשְׁתַּכְּלַל כִּי בְּתַחֲלָה בַעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַתּוֹרָה נִבְנָה הָעוֹלָם וְנִשְׁתַּכְּלַל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב יְהו"ה בְּחַכְמָה יִסַּד אָרֶץ בְּחַכְמַת הַתּוֹרָה יִסַּד הַקְב"ה אֶת הָאָרֶץ, פּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה וְכוּנֵן וְתִיקֵן אֶת הַשָּׁמַיִם עַל יְדֵי תַבּוּנַת הַתּוֹרָה, וּכְתִיב וְאַהֲיָה אֲצִלוֹ אֲמוֹן הַתּוֹרָה אוֹמַרְתָּ אֲנִי הִיִּתִי כְּלִי אוֹמַנְתוֹ שֶׁל הַקְב"ה, וְאַהֲיָה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם כֹּל מַה שֶׁהִיא רוֹצֵה הַקְב"ה לְבְרוּא

מפחד הגיהנום נמנעים מלחטוא

תָּא חֲזִי מַה שְׁכָתוּב וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִיָּה טוֹב מְאֹד וּמִפְרֵשׁ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָף עַל גַּב דְּאוּקִימָנָא טוֹב דָּא גַּן עֲדָן מְאֹד דָּא גִּיְהֵנָם כִּי מִפְחַד הַגִּיְהֵנָם נִמְנָעִים מִלְּחַטוּא, כְּגוֹנוּנָא דָּא מְאֹד דָּא מִלְּאַף הַמּוֹת, דְּבִגְיָנִיהָ בְּנֵי נֶשׂא מִתְעַדִּין מִן בִּישׁוּן דְּעֵלְמָא כְּמוֹ כֵּן מַחֲמַת פַּחַד מִלְּאַךְ הַמוֹת סָרִים בְּנֵי אָדָם מִן מַעֲשִׂים הָרְעִים שְׁבַעוֹלָם, וְעוֹד פִּירְשׁוּנוּ מַה שְׁכָתוּב וַהֲנִיָּה טוֹב מְאֹד, תָּא חֲזִי כָּל אִינוּן דְּחַמִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַתְגְּלִי קַמִּיהָ דְהָא יִרְשִׁיעוּן לְבַתֵּר כָּל אֵלוֹ הַתִּינּוּקוֹת שְׁרוּאָה הַקְב"ה וְגִלוּי לְפָנָיו שִׁירְשִׁיעוּ כְּשִׁיגְדְלוּ, אֲקָדִים לוֹן מִלְּאַף הַמּוֹת וְסָלִיק לוֹן מִעֲלָמָא הוּא מַקְדִּים לְתַת רְשׁוּת לְמִלְּאַךְ הַמוֹת לְסַלְקָם מִן הָעוֹלָם, בְּגִין דִּיחַכּוֹן לְעֵלְמָא דְאַתִּי כְּדִי שִׁיזַכּוּ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבְגִין דָּא וַהֲנִיָּה טוֹב מְאֹד לְכֵן מִלְּאַךְ הַמוֹת הוּא טוֹב מְאֹד, תָּא חֲזִי זְכוּ דְכָל נֶשְׁמַתִּין פִּד מְעַדְנִין בְּהַאי צְרוּרָא הַזּוֹכֹת שֶׁל כָּל הַנִּשְׁמוֹת כְּשִׁמְתַּעַדְנִים בְּמַלְכוּת שֶׁהִיא צְרוּר הַנִּשְׁמוֹת, זְכוּתָם הִיא כְּלָהוּ זְכוּ בְּעִידוּנָא דְנִפְיָק וְנִגְיָד שְׁכוֹלָם זוֹכִים לְהַתְעַדֵּן בְּשַׁפְעַת הַיְסוּד הַיּוֹצֵא מִלְּמַעְלָה וְנִמְשֵׁךְ עֲלֵיהֶם, בְּסוּד וְנַהֵר יוֹצֵא מַעַדָּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן. (עד כאן נַעֲמַק וְהוֹשֵׁלֵם מִסְפַּר אוֹר הַלְּנִנְהָ).

(בראשית דף מא ע"א, ובבבאורינו כרך א עמ' תקג)

העוסק בתורה בכל יום כדי לזכך

את חומרו יזכה לעולם הבא

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם כְּדִי לְפַרְשׁ פְּסוּק זֶה רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח לְפַרְשׁ תַּחֲלָה מַה שְׁכָתוּב מַה

וְתָא חֲזִי בְרוּחָא עֶבֶיד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלָמָא, וּבְרוּחָא מְתַקֵּימָא, רוּחָא דְאַנּוּן דְלַעָאן בְּאוּרִייתָא, וְכָל שְׁפָן רוּחָא דְהֶבֶל דְרַבְיֵי דְבֵי רַב, מָה רַב טוּבָךְ, דָּא טוּבָא דְאַתְגְּנִיז, לִירְאִיךְ, לְאַנּוּן דְחֲלִי חֲטָאָה, פְּעֻלַת לְחוּסִים בְּךָ, מְאִי פְּעֻלַת דָּא עוּבְדָא דְבְרָאשִׁית, רַבִּי אַפָּא אָמַר דָּא גֵן עֵדֶן, דְהָא בְּאוּמְנוּתָא עֶבֶיד לִיהַ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא פְּגוּוּנָא דְלַעִילָא, לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיהַ צְדִיקֵינָא, (דף מז ע"ב) הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים לא כ) פְּעֻלַת לְחוּסִים בְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם, דְהָא הוּא נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם, וְאַחֲרָא נִגְדַּ עֲלָאִין קִדְשִׁין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, גֵּן עֵדֶן לַעִילָא נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם הָוִי, (וּאִפִּילוּ אַחֲרָא נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם הָוִי), לְאַתְפְּנֵשָׁא בֵּיהַ צְדִיקֵינָא דְעֶבְדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוּן.

מתוק מדבש

בראשית נברא ונפעל בשבילים, רַבִּי אַפָּא אָמַר, דָּא גֵן עֵדֶן מֵלַת פְּעֻלַת נְאֻמָּה עַל הַגֵּן עֵדֶן, דְהָא בְּאוּמְנוּתָא עֶבֶיד לִיהַ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא פְּגוּוּנָא דְלַעִילָא כִּי בְאוּתָהּ הַאוּמְנוּת עֲשֵׂה הַקְּבִ"ה אֶת הַגֵּן עֵדֶן בְּאַרְץ כְּמוֹ שַׁעֲשֵׂה אֶת הַגֵּן עֵדֶן שֶׁל מַעְלָה, לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיהַ צְדִיקֵינָא לְהַתְחַזֵּק בּוֹ הַצְדִיקִים, רְצָה לֹמַר בְּגֵן עֵדֶן שֶׁל מִטָּה יִתְרַגְּלוּ הַצְדִיקִים לְאוֹר הַרוּחָנִי שֶׁל מַעְלָה עַד שִׁיּוּכְלוּ לַעֲלוֹת מִשָּׁם לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, (דף מז ע"ב) הִדָּא הוּא דְכְּתִיב פְּעֻלַת לְחוּסִים בְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם פִּירוּשׁ דְהָא הוּא נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם כִּי הַגֵּן עֵדֶן הַתְּחַתּוֹן הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנַחֲשׁב כְּאִלוֹ הוּא אֲצֵל בְּנֵי אָדָם, וְאַחֲרָא נִגְדַּ עֲלָאִין קִדְשִׁין וְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן הוּא לְמַעְלָה אֲצֵל הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּלִיג וְאָמַר גֵּן עֵדֶן לַעִילָא הַגֵּם שֶׁהַגֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן הוּא לְמַעְלָה, עִם כָּל זֶה נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם הָוִי גַם הוּא נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם, דְהֵינּוּ לְאַתְפְּנֵשָׁא בֵּיהַ צְדִיקֵינָא דְעֶבְדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוּן כִּי יֵשׁ צְדִיקִים שַׁעֲשׂוּ רְצוֹן קוֹנֵם כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וּמִיד שְׁנַפְטֵרִים מִזֶּה הָעוֹלָם מֵתַאֲסָפִים וְעוֹלָם דֶּרֶךְ גֵּן עֵדֶן הַתְּחַתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן.

(דף מז ע"א-ע"ב, וכביאורינו כרך כ עמ' תקעב-תקעד)

כל יום מששת ימי בראשית היה משתעשע בי ועל ידי נבראו, אם כן וְכָל דְאַשְׁתַּדֵּל בָּהּ שְׁכָלִיל עֲלָמִין וְקִיִּים לִיהַ וְכָל הַמְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה הוּא מְשַׁכְּלֵל וּמְקִיִּים אֶת הָעוֹלָמוֹת.

וְתָא חֲזִי בְרוּחָא עֶבֶיד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלָמָא כְּמוֹ שַׁכְּתוּב (מסלים לג ו) בְּדַבְרֵי ה' שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צַבָּאִים, וּבְרוּחָא מְתַקֵּימָא וְעַל יְדֵי הַרוּחַ הוּא קִיוּם הָעוֹלָם, וּמְפָרֵשׁ רוּחָא דְאַנּוּן דְלַעָאן בְּאוּרִייתָא עַל יְדֵי הַרוּחַ וְהַבֵּל הַפָּה שֶׁל הַמַּיִיגָעִים עֲצָמָם בְּעַסְק הַתּוֹרָה נְבִרָא וְקִיִּים הָעוֹלָם, וְכָל שְׁפָן רוּחָא דְהֶבֶל דְרַבְיֵי דְבֵי רַב וְכָל שֶׁכֵּן הַרוּחַ שֶׁל הַבֵּל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּין שֶׁהוּא הַבֵּל בְּלִי חֲטָא בּוֹדָאִי שְׁמַקִּיִּים אֶת הָעוֹלָם, וְעַתָּה מְפָרֵשׁ בְּמָה שֶׁהַתְּחִיל מָה שַׁכְּתוּב מָה רַב טוּבָךְ דָּא טוּבָא דְאַתְגְּנִיז הוּא הָאוֹר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, וְנִגְנַז לִירְאִיךְ לְאַנּוּן דְחֲלִי חֲטָאָה לְאוֹתָם הִירָאִי חֲטָא הַמְקִדְמִים יִרְאוּם לְתוֹרָתָם, פְּעֻלַת לְחוּסִים בְּךָ וּמְפָרֵשׁ מְאִי פְּעֻלַת דָּא עוּבְדָא דְבְרָאשִׁית פִּירוּשׁ צַפְנַת אֶת אוֹר הַגְּנוּז לְאוֹתָם יִרְאִי חֲטָא שְׁכָל מַעֲשֵׂה

שבח דא שירתא

חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזהר

ולו עמי שזומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדין כל ימיהם ללמוד ספר הזהר והתיקונים... והיו מבטלין כל הגזירות רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, וכן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני, טעמו וראו כי טוב

הו"ה, ממש חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזהר.

(הגה"ק מקאמרנא, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

פרשת בראשית תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

